

ศึกษาความตระหนักถึงผลกระทบต่อสภาวะโลกร้อนที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ทางด้าน คหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต A Study of Awareness of Impacts on Global Warming Relevant to Home Economics Knowledge Base of Home Economics Students, Suan Dusit Rajabhat University

เศรษฐพงศ์ อัมมะเย

นักศึกษา สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรุงเทพฯ 10300

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความตระหนักถึงผลกระทบต่อสภาวะโลกร้อน ที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตและเปรียบเทียบความตระหนัก จำแนกตามเพศ และระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ทุกชั้นปี จำนวน 254 คน เครื่องมือในการวิจัยคือแบบสอบถาม จากผลการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีความตระหนักถึงผลกระทบต่อสภาวะโลกร้อนที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์ในระดับสูง โดยเห็นด้วยกับประเด็นความตระหนัก เรื่องการเลือกสวมเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศ รองลงมา คือ นักศึกษาเลือกใช้บรรจุภัณฑ์ใส่อาหารที่เป็นวัสดุธรรมชาติ แทนการใช้กล่องโฟม และการเลือกปลูกต้นไม้ใหญ่ไว้ในบริเวณบ้าน ส่วนการเปรียบเทียบความตระหนัก เมื่อจำแนกตามเพศและระดับชั้นปี พบว่า เพศต่างกัน มีความตระหนักถึงผลกระทบต่อสภาวะโลกร้อนที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์แตกต่างกัน นักศึกษาหญิงมีความตระหนักมากกว่านักศึกษาชาย นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความตระหนักมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4, 3 และ 1

Abstract

This research aimed to study the awareness of impacts on global warming relevant to Home Economics knowledge base of Home Economics students, Suan Dusit Rajabhat University and compare them based on the differences in their gender and year of study. The samples included 254 undergraduate student and research tool was questionnaire. The study revealed that the majority of the sample had been aware of impacts on the global warming relevant to Home Economics knowledge. Most of them agreed with the awareness point that students wore the clothes that were appropriate with climate; the second awareness was that the students chose food containers made from natural materials instead of Styrofoam containers, and they planted trees at their residences to reduce home temperature, respectively. While the awareness study categorized by gender and year of indicated that the students with different genders had different levels of awareness of the impacts on the global warming relevant to Home Economics knowledge base. The awareness of female students was higher than that of male students. The second year students had higher awareness than the first, third and fourth year students.

คำสำคัญ : ความตระหนัก สภาวะโลกร้อน องค์ความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์

Keywords : Awareness, Global Warming, Home Economics Knowledge Base

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สภาพการณ์ปัจจุบัน การเพิ่มของจำนวนประชากร การขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ การสร้างสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีการพัฒนามากขึ้น ส่งผลให้สังคมมีความเจริญก้าวหน้าผู้คนเกิดความสะดวกสบายกันมากขึ้นทั้งด้านการใช้ชีวิตประจำวัน การทำงาน การเรียน การสอน ที่มีเทคโนโลยีอันทันสมัย พร้อมอำนวยความสะดวกที่มากขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม การสร้างและพัฒนาความเจริญในสังคมที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จึงมีการนำทรัพยากรที่มีอยู่ตามธรรมชาติมาใช้อย่างไม่ระมัดระวัง มีการตัดแปลงปรับปรุงในการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ เพิ่มขึ้นสนองความต้องการที่เกินความจำเป็นของมนุษย์ (กาญจนา, 2551) หลายครั้งที่มนุษย์ทำลายทรัพยากรธรรมชาติเพราะความไม่รู้ ขาดข้อมูลความเข้าใจที่ถูกต้อง สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลกระทบต่อทางตรงและทางอ้อม ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศและปัญหามากมายที่ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมทางธรรมชาติเป็นเหตุที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่ออันนำไปสู่ปัญหาสภาวะโลกร้อน

สภาวะโลกร้อน (Global Warming) เป็นปัญหาสำคัญที่ทั่วโลกให้ความสนใจและตระหนักถึงผลกระทบอย่างมาก นักวิทยาศาสตร์เชื่อว่า การเปลี่ยนแปลงที่ก่อให้เกิดสภาวะโลกร้อนนี้เป็นผลมาจากกิจกรรมที่มนุษย์ทำขึ้น ก๊าซหลายชนิดที่เราระบายสู่ชั้นบรรยากาศรอบ ๆ โลกกลายเป็นตัวกักความร้อนแทนที่จะลอยตัวออกไปในอวกาศทำให้โลกร้อนขึ้นและรบกวนสมดุลของภูมิอากาศเนื่องจากเรือนกระจกกักความร้อนไว้ จึงทำให้อุณหภูมิในเรือนกระจกสูงกว่าข้างนอก สภาวะ

ที่โลกร้อนขึ้นจึงมีอีกชื่อหนึ่งว่า “สภาวะเรือนกระจก” และก๊าซที่ทำให้เกิดภาวะนี้จึงได้ชื่อว่า “ก๊าซเรือนกระจก” ก๊าซเรือนกระจกที่มนุษย์ทำขึ้นจะเป็นตัวกักความร้อนไว้ในชั้นบรรยากาศของโลกได้แก่ ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ก๊าซคลอโรฟลูออโรคาร์บอน (ซีเอฟซี) ซึ่งเป็นตัวทำลายชั้นโอโซนด้วยจากอุณหภูมิของโลกที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงของดินฟ้าอากาศ เกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรงและบ่อยครั้ง ส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิต ซึ่งมีสาเหตุมาจากการดำเนินกิจกรรมของมนุษย์ เช่น การบริโภคสินค้าที่ก่อให้เกิดมลพิษ การใช้วัสดุที่ย่อยสลายได้ยากหรือไม่ย่อยสลาย การใช้พลังงานที่สิ้นเปลือง

ประเทศไทยได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว จึงได้เกิดความร่วมมือในการลดภาวะโลกร้อนระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ได้มีการปลูกจิตสำนึกให้ร่วมกันลดการใช้พลังงานและหันมาใช้วัสดุธรรมชาติที่ช่วยลดปัญหามลพิษกันมากขึ้น มีการจัดโครงการต่าง ๆ เพื่อร่วมรณรงค์ลดปัญหาสภาวะโลกร้อนอย่างแพร่หลาย ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการลดและป้องกันสภาวะโลกร้อนอย่างกว้างขวาง และให้ความรู้สู่การปฏิบัติในทุกโอกาส เพื่อให้ประชาชน นักเรียน นักศึกษา มีความตระหนักถึงสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นปัจจัยทำให้เกิดผลกระทบต่อสภาวะโลกร้อน

จากปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยได้เล็งเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับองค์ความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์ ที่อาจส่งผลกระทบต่อสภาวะโลกร้อนได้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความตระหนักถึงผลกระทบต่อสภาวะโลกร้อน ที่เกี่ยวข้อง กับองค์ความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์ ซึ่งจะได้รับรู้ถึงความตระหนักถึง

ผลกระทบต่อสภาวะโลกร้อน ที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษา สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต อันจะเป็นแนวทางในการสร้างจิตสำนึกที่ดีให้กับนักศึกษา อันจะส่งผลดีต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน ทรัพยากร ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม อีกทั้งยังก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสถานศึกษา ครอบครัว ชุมชน และสังคมต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษาความตระหนักถึงผลกระทบต่อสภาวะโลกร้อน ที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความตระหนักถึงผลกระทบต่อสภาวะโลกร้อน ที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์ ระหว่างนักศึกษาที่มีสถานภาพส่วนบุคคลที่แตกต่างกันในเรื่อง เพศ และระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ทุกชั้นปี สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ครอบคลุมเนื้อหาในเรื่องสถานภาพส่วนบุคคลของนักศึกษา และความตระหนักถึงผลกระทบต่อสภาวะโลกร้อน ที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยศึกษาครอบคลุมเกี่ยวกับการ

เรียนคหกรรมศาสตร์ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านอาหารและโภชนาการ, ด้านผ้าและเครื่องแต่งกาย, ด้านศิลปะประดิษฐ์, ด้านบ้านและการจัดทรัพยากร, ด้านพัฒนาการครอบครัวและเด็ก

ประชากร

นักศึกษาระดับปริญญาตรี ทุกชั้นปี สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ
  - เพศ
  - ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา
2. ตัวแปรตาม
  - ความตระหนักถึงผลกระทบต่อสภาวะโลกร้อน

เวลา

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลอยู่ในช่วงเดือน กันยายน-ตุลาคม 2556

1.4 สมมติฐาน

1.4.1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกันจะมีค่าเฉลี่ยความตระหนักถึงผลกระทบต่อสภาวะโลกร้อนที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์แตกต่างกัน

1.4.2 นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาต่างกันจะมีค่าเฉลี่ยความตระหนักถึงผลกระทบต่อสภาวะโลกร้อน ที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์แตกต่างกัน

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทราบความตระหนักต่อสภาวะโลกร้อนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

1.5.2 เป็นข้อมูลแก่สถานศึกษาหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมในการจัดกระบวนการเรียนการสอน จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสร้างความตระหนักให้กับผู้เรียนในการลดปัญหาสภาวะโลกร้อนให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. วิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวิธีการในการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

2.1 ประชากรและตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษา ระดับปริญญาตรี ทุกชั้นปี สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ โรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 690 คน และได้คำนวณขนาดของตัวอย่าง โดยกำหนดช่วงแห่งความเชื่อมั่น หรือระดับความมีนัยสำคัญ .05 ตามสูตรของ Taro Yamane (วันดี, 2555) ได้ ตัวอย่างจำนวน 254 คน จากนั้นใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sample) แบ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 55 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 73 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 68 คน และ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 58 คน รวม 254 คน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญหรือแบบตามสะดวก (Convenience Sampling) ตามจำนวน

กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการแต่ละระดับชั้นปี เพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดตามต้องการ

2.2 การสร้างเครื่องมือและการทดสอบเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์และกรอบความคิดโดยมีขั้นตอนดังนี้

2.2.1 ศึกษาขั้นตอนและเนื้อหาการสร้างแบบสอบถามจาก เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2.2 เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของนักศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนดุสิต ประกอบด้วย เพศ และระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความตระหนักถึงผลกระทบต่อสภาวะโลกร้อน ที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านผ้าและเครื่องแต่งกาย ด้านศิลปะประดิษฐ์ ด้านบ้านและการจัดทรัพยากร และด้านพัฒนาการครอบครัวและเด็ก

เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมาย

ตัวเลือก	คะแนนข้อความ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วย	4
เฉย ๆ	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

ถ้าข้อความเป็นไปในเชิงลบ (negative) การให้คะแนนจะกลับกันกับข้อคำถามเชิงบวก (positive)

โดยได้ตั้งเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยของความตระหนัก ดังนี้ (วันดี, 2555)

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีความตระหนักอยู่ในระดับต่ำมาก

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีความตระหนักอยู่ในระดับต่ำ

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีความตระหนักอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง มีความตระหนักอยู่ในระดับสูง

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง มีความตระหนักอยู่ในระดับสูงมาก

2.2.3 นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 6 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและการสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) (วันดี, 2555) ได้ค่าเฉลี่ยความตระหนักถึงผลกระทบต่อสภาวะโลกร้อนที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์ เท่ากับ 0.9 และค่าเฉลี่ยทั้งฉบับ เท่ากับ 0.9 แล้วนำมาวิเคราะห์ผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แล้วนำไปแก้ไข ปรับปรุงแบบเครื่องมือ

2.2.4 นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดสอบใช้ (Try Out) กับประชากรนักศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำนวน 50 คน แล้วนำแบบสอบถามที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ (วันดี, 2555) ได้ค่า alpha

ของความตระหนักถึงผลกระทบต่อสภาวะโลกร้อนที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์ เท่ากับ 0.85 และค่า alpha ทั้งฉบับ เท่ากับ 0.85 ซึ่งค่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้จึงมีความเชื่อมั่นเพียงพอในการนำไปใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นเตรียมการ

2.3.1 ผู้วิจัยติดต่อของหนังสือจากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เสนอต่อ คณบดีโรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากนักศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่เป็นตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

2.3.2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามแก่นักศึกษาตัวอย่างในแต่ละชั้นปี

2.3.3 ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมในเดือนกันยายน พ.ศ.2556

2.3.4 นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์จำนวน 254 ชุด ไปวิเคราะห์ข้อมูล

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปดังนี้

2.4.1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) เกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคล ในเรื่องของ เพศ และระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา ของตัวอย่าง โดยการแจกแจงความถี่ และหาอัตราส่วนร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2.4.2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) วิเคราะห์ระดับความตระหนักถึงผลกระทบต่อสภาวะโลกร้อน ที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์ เป็นรายข้อ โดยคิดค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และจำแนกระดับความตระหนักตามเกณฑ์ของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2.4.3 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) โดยใช้การทดสอบค่าสถิติ (t-test) แบบ independent ในการเปรียบเทียบสถานภาพส่วนบุคคลกับความตระหนักถึงผลกระทบต่อสภาวะโลกร้อน ที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ในการเปรียบเทียบสถานภาพส่วนบุคคลกับความตระหนักถึงผลกระทบต่อสภาวะโลกร้อน ที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3. ผลการศึกษาและอภิปรายผล

3.1 ผลการวิเคราะห์

3.1.1 สถานภาพส่วนบุคคลในเรื่องของ เพศ และระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา ของตัวอย่าง โดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ นำเสนอในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวน และอัตราส่วนร้อยละ ของตัวอย่าง จำแนกตามเพศ และระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	116	45.7
หญิง	138	54.3
รวม	254	100.00
2. ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา		
นักศึกษาชั้นปีที่ 1	55	21.7
นักศึกษาชั้นปีที่ 2	73	28.7
นักศึกษาชั้นปีที่ 3	68	26.8
นักศึกษาชั้นปีที่ 4	58	22.8
รวม	254	100.00

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคล ของนักศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ โรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่เป็นตัวอย่าง จำนวน 254 คน จำแนกได้ดังนี้

เพศ พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 54.3 และเพศชาย จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 45.7

ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 28.7 รองลงมา คือ ระดับชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 26.8 ระดับชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 22.8 และระดับชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 21.7 ตามลำดับ

3.1.2 วิเคราะห์ระดับความตระหนักถึงผลกระทบต่อสภาวะโลกร้อนที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้

ทางด้านคหกรรมศาสตร์ โดยคิดค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยง ตามเกณฑ์ของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อ ปรากฏ
เบนมาตรฐาน และการแปลผลระดับความตระหนัก ตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลผลระดับความตระหนักของตัวอย่าง

ประเด็นความตระหนัก	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความตระหนัก
ด้านอาหารและโภชนาการ			
1. นักศึกษาเลือกใช้อบรมจุกินที่ใส่อาหารที่เป็นวัสดุธรรมชาติ แทนการใช้กล่องโฟม เพื่อช่วยลดปริมาณขยะที่ย่อยสลายยาก	4.19	0.80	สูง
2. นักศึกษากินอาหารเก็บไว้รับประทาน เพื่อช่วยลดปริมาณอาหารเหลือทิ้งเน่าเสีย	4.14	0.80	สูง
3. นักศึกษาเลือกซื้อผัก/ผลไม้ที่บำรุงด้วยสารเคมี เพราะมีความสดสวยงามกว่าผัก/ผลไม้ที่ปลอดสารพิษ	3.89	0.66	สูง
4. นักศึกษาเลือกใช้ขนาดของภาชนะในการปรุงอาหารให้เหมาะสมกับปริมาณของอาหารที่จะปรุงเพื่อประหยัดพลังงานในการหุงต้ม	4.07	1.08	สูง
5. นักศึกษานำถุงพลาสติกกลับมาใช้ซ้ำ เพื่อช่วยลดปริมาณขยะมูลฝอย	4.06	0.75	สูง
6. นักศึกษาใช้ถุงผ้าในการจับจ่ายซื้อของ เพื่อลดการใช้ถุงพลาสติก	3.87	0.90	สูง
7. นักศึกษาใช้กระดาษห่อหุ้มผลไม้ป้องกันการกระแทกไม่ให้ผลไม้ช้ำ แทนการใช้ตาข่ายโฟม	3.80	0.91	สูง
8. นักศึกษานำปิ่นโต หรือกล่องใส่อาหารไปใช้ในการซื้ออาหาร เพื่อลดการใช้กล่องโฟมที่ย่อยสลายยาก	3.56	0.84	สูง
9. นักศึกษานำอาหารที่ยังร้อนอยู่เข้าแช่ในตู้เย็นทันที เพื่อเป็นการช่วยลดอุณหภูมิของอาหารได้เร็วขึ้น	4.00	0.95	สูง
10. นักศึกษานำอาหารที่เหลือในตู้เย็น มาดัดแปลงให้เกิดเมนูใหม่ เพื่อช่วยลดการเน่าทิ้งเสียหาย	3.98	0.77	สูง
ด้านผ้าและเครื่องแต่งกาย			
11. นักศึกษาเลือกสวมเสื้อผ้าที่เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศ เช่น อากาศร้อนควรสวมเสื้อผ้าที่เบาบายไม่หนามากเพื่อลดการใช้เครื่องปรับอากาศ	4.43	0.64	สูง
12. นักศึกษาซ่อมแซมเสื้อผ้าที่ชำรุดเล็กน้อย แทนการซื้อใหม่ เพื่อลดการทิ้งเสื้อผ้าโดยไม่จำเป็น	4.10	0.80	สูง
13. นักศึกษารีดเสื้อผ้าเพียงครั้งละ 1 ชุด ทุกครั้งก่อนการสวมใส่ เพื่อความสะดวกสบาย	3.98	0.76	สูง

ตารางที่ 2 ค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลผลระดับความตระหนักของตัวอย่าง (ต่อ)

ประเด็นความตระหนัก	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความตระหนัก
14. นักศึกษาซักผ้าด้วยมือ แทนการซักด้วยเครื่องซักผ้า เพื่อช่วยประหยัดพลังงานไฟฟ้า	3.82	0.92	สูง
15. นักศึกษาเลือกสวมใส่เสื้อผ้าที่ผลิตจากเนื้อผ้าที่รีดให้เรียบได้ง่าย เพื่อประหยัดพลังงานในการรีด	3.98	0.70	สูง
16. นักศึกษาอบผ้าให้แห้งด้วยเครื่อง แทนการตากผ้า ด้วยแสงอาทิตย์ เพื่อประหยัดเวลาในการตากผ้า	3.76	0.83	สูง
17. นักศึกษารีดผ้าโดยการแบ่งผ้าชนิดเดียวกันไว้ด้วยกัน เพื่อหลีกเลี่ยงการตั้งอุณหภูมิเตารีดบ่อยครั้งให้เหมาะสมกับชนิดของผ้า เป็นการช่วยประหยัดพลังงานไฟฟ้า	3.76	0.78	สูง
18. นักศึกษาตรวจสอบรายละเอียดบนป้ายของสินค้าและผลิตภัณฑ์จากผ้าที่มีคำว่า “สิ่งทอจากธรรมชาติ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม” ก่อนเลือกซื้อ	3.77	0.73	สูง
19. นักศึกษาเลือกซื้อเสื้อผ้าที่ผลิตจากเส้นใยธรรมชาติ เพราะเป็นวัตถุดิบที่สามารถปลูกทดแทนได้	3.76	0.83	สูง
20. นักศึกษาเลือกซื้อเสื้อผ้าที่ใช้สวมใส่ได้หลากหลายโอกาส เพื่อลดการซื้อใหม่	4.04	0.73	สูง
21. นักศึกษาเลือกใช้แก๊สในการจัดดอกไม้ที่ผลิตจากวัสดุธรรมชาติ เช่น แก้ว ดินเผา เป็นต้น เพื่อลดการใช้วัสดุที่ย่อยสลายยาก	4.10	0.66	สูง
22. นักศึกษาเลือกใช้เศษวัสดุที่เหลือใช้นำมาประดิษฐ์เป็นของใช้ให้เกิดประโยชน์ เพื่อช่วยลดปริมาณขยะมูลฝอย	4.09	0.78	สูง
23. นักศึกษาเลือกใช้ดอกกล้วยตากในการประดิษฐ์เครื่องแขวน เพราะหาซื้อได้ง่ายทุกฤดูกาล	3.80	0.84	สูง
24. นักศึกษาถอดเข็มหมุดจากการทำกระถางนำกลับมาใช้ซ้ำ เพื่อลดการซื้อใหม่	3.85	0.86	สูง
25. นักศึกษานำวัสดุที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประดิษฐ์เป็นสิ่งของเพื่อเพิ่มมูลค่า เช่น การนำเปลือกข้าวโพดมาประดิษฐ์เป็นดอกไม้จันทน์ เป็นต้น	3.98	0.76	สูง
26. นักศึกษาเลือกใช้วัสดุตกแต่งจากธรรมชาติในการจัดดอกไม้ เช่น กิ่งไม้แห้ง ขอนไม้แห้ง เป็นต้น เพื่อลดการใช้วัสดุที่ย่อยสลายยาก	4.12	0.72	สูง

ตารางที่ 2 ค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลผลระดับความตระหนักของตัวอย่าง (ต่อ)

ประเด็นความตระหนัก	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความตระหนัก
27. นักศึกษาเลือกใช้ปืนยิงกาวในการติดก๊อปปี้กระดาษแบบตัดหู เพราะมีความสะดวกรวดเร็วกว่าการเย็บด้วยเส้นด้าย	4.02	0.86	สูง
28. นักศึกษาเลือกใช้โคมเวลาเป็นรูปทรงต่าง ๆ ในการทำงาน ประดิษฐ์ เพราะเป็นวัสดุที่เบา สะดวกสบายในการทำ	4.09	0.78	สูง
29. นักศึกษาเลือกใช้โครงที่ทำจากฟางแทนการใช้โครงที่ทำจาก โฟมในการจัดพวงหรีด	3.91	0.88	สูง
30. นักศึกษาวางแผนการใช้ดอกไม้ก่อนการจัดดอกไม้ทุกครั้ง เพื่อลดปริมาณการเหลือใช้	4.09	0.72	สูง
ด้านบ้านและการจัดทรัพยากร			
31. นักศึกษาทาสีภายในบ้านด้วยสีอ่อนทำให้ดูสว่างขึ้น เพื่อลดการใช้พลังงานไฟฟ้า	4.05	0.85	สูง
32. นักศึกษาปลูกต้นไม้ใหญ่ไว้ในบริเวณบ้าน สามารถช่วยลดอุณหภูมิภายในบ้านได้	4.16	0.74	สูง
33. นักศึกษาจัดวางเครื่องเรือนภายในบ้านโดยไม่ปิดบังทิศทางของแสงที่ส่องเข้าภายในบ้าน	4.02	0.86	สูง
34. นักศึกษาเปิดหน้าต่างบ้านเพื่อรับแสงและลม แทนการใช้พลังงาน จากไฟฟ้า	4.12	0.69	สูง
35. นักศึกษาเลือกใช้หลอดไฟฟลูออเรสเซนต์ สามารถช่วยประหยัดพลังงานมากกว่าการใช้หลอดไส้	4.07	0.80	สูง
36. นักศึกษาเลือกใช้เครื่องปรับอากาศที่มีขนาดเหมาะสมกับห้องที่จะติดตั้ง	3.97	0.80	สูง
37. นักศึกษาเลือกใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีสัญลักษณ์ เบอร์ 5 เพื่อช่วยประหยัดพลังงาน	4.19	0.80	สูง
38. นักศึกษาติดตั้งโทรทัศน์ไว้หลาย ๆ ห้องภายในบ้านเพื่อความสะดวกสบายในการดูของสมาชิกในครอบครัวแต่ละคนที่อาจอยากดูในช่องที่ต่างกััน	4.08	0.72	สูง
39. นักศึกษาเลือกซื้อขนาดหม้อหุงข้าวไฟฟ้าให้มีความจุเหมาะสมกับจำนวนคนในครอบครัว	4.03	0.83	สูง
40. นักศึกษาติดตั้งผ้าม่านบริเวณหน้าต่างกระจก เพื่อช่วยลดความร้อนจากแสงอาทิตย์ที่ส่องเข้ามาภายในตัวบ้าน	3.76	0.83	สูง

ตารางที่ 2 ค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลผลระดับความตระหนักของตัวอย่าง (ต่อ)

ประเด็นความตระหนัก	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความตระหนัก
ด้านพัฒนาการครอบครัวและเด็ก			
41. นักศึกษาส่งเสริมการใช้ผ้าอ้อมแบบธรรมดาแทนการใช้ผ้าอ้อมสำเร็จรูป เพื่อลดปริมาณขยะมูลฝอย	4.14	0.80	สูง
42. นักศึกษาปลูกจิตสำนึกให้กับครอบครัวในการรักษาสิ่งแวดล้อม เช่น ชักชวนให้คนในครอบครัวช่วยกันทำความสะอาด เก็บเศษขยะในบริเวณบ้านลงถังขยะ	4.10	0.83	สูง
43. นักศึกษากล่าวตักเตือนเด็ก ๆ เมื่อเห็นว่าพวกเขาไม่ทิ้งขยะลงถังขยะ	3.99	0.84	สูง
44. นักศึกษาเก็บเศษขยะลงถังขยะทุกครั้งเมื่อเห็นขยะตกหล่นอยู่ตามทาง	3.91	0.74	สูง
45. นักศึกษาส่งเสริมให้สมาชิกในครอบครัวหันมาใช้ผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติ เช่น การใช้ใยบัวขัดตัวแทนใยสังเคราะห์	4.00	0.77	สูง
46. นักศึกษาฝึกให้สมาชิกในครอบครัวรู้จักการแยกประเภทของขยะก่อนทิ้ง เพื่อง่ายต่อการกำจัดขยะ	4.09	0.80	สูง
47. นักศึกษาจัดกิจกรรมร่วมกันในครอบครัวเพื่อช่วยลดภาวะโลกร้อน เช่น ร่วมกันปลูกต้นไม้ ร่วมกันจัดสวนหย่อมในบริเวณบ้าน	3.70	1.04	สูง
48. นักศึกษาส่งเสริมการเลือกซื้อของเล่นเด็กที่ผลิตจากวัสดุธรรมชาติ แทนวัสดุที่เป็นพลาสติก	4.12	0.74	สูง
49. นักศึกษาให้ความรู้และคำแนะนำในการลดสภาวะโลกร้อนกับสมาชิกในครอบครัว	4.08	0.72	สูง
50. นักศึกษามีการวางแผนการเดินทางกับครอบครัวทุกครั้ง เพื่อลดการใช้พลังงาน	4.13	0.85	สูง
ความตระหนักถึงผลกระทบต่อสภาวะโลกร้อน ที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์ โดยรวม	3.99	0.45	สูง

จากตารางที่ 2 พบว่า ในภาพรวมของ ตัวอย่างส่วนใหญ่มีความตระหนักถึงผลกระทบต่อ สภาวะโลกร้อน ที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ทางด้าน คหกรรมศาสตร์อยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.99 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.45

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทั้ง 50 ข้อ พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยกับประเด็นความตระหนัก ที่ว่านักศึกษาเลือกสวมเสื้อผ้าที่เหมาะสมกับสภาพ ภูมิอากาศ เช่น อากาศร้อนควรสวมเสื้อผ้าที่เบา สบายไม่หนาเกินไปลดการใช้เครื่องปรับอากาศ มีค่าเฉลี่ย 4.43 รองลงมา คือ นักศึกษาเลือกใช้ บรรจุภัณฑ์ใส่อาหารที่เป็นวัสดุธรรมชาติ แทนการใช้ กล่องโฟม เพื่อช่วยลดปริมาณขยะที่ย่อยสลาย ยาก มีค่าเฉลี่ย 4.19 และนักศึกษaplุกต้นไม้ใหญ่ ไว้ในบริเวณบ้าน สามารถช่วยลดอุณหภูมิภายใน บ้านได้ มีค่าเฉลี่ย 4.16 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบค่าสถิติ (t-test แบบ independent) เพื่อเปรียบเทียบสถาน ภาพส่วนบุคคลกับความตระหนักถึงผล กระทบต่อสภาวะโลกร้อน ที่เกี่ยวข้องกับ องค์ความรู้ ทางด้าน คหกรรมศาสตร์ ของ ตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	ความตระหนักถึงผลกระทบต่อ สภาวะโลกร้อน ที่เกี่ยวข้องกับ องค์ความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์					
	N	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig. 2tailed
ชาย	116	3.98	0.447	-226	252	0.821
หญิง	138	4.00	0.456			

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษาตัวอย่าง ที่มีเพศต่างกัน มีความตระหนักถึงผลกระทบต่อ สภาวะโลกร้อน ที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ทางด้าน คหกรรมศาสตร์แตกต่างกัน โดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ย 4.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.456 อยู่ในระดับสูง ซึ่งมากกว่าเพศชาย ที่มีค่าเฉลี่ย 3.98 ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน 0.447 อยู่ในระดับสูง ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานข้อที่ 1

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบ สถานภาพส่วนบุคคลกับความตระหนักถึง ผลกระทบต่อสภาวะโลกร้อน ที่เกี่ยวข้องกับ องค์ความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์ ของตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นปีที่กำลัง ศึกษา

ความแปรปรวน	ความตระหนักถึงผลกระทบต่อ สภาวะโลกร้อน ที่เกี่ยวข้องกับ องค์ความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์				
	ss	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.817	3	.989	4.811	.003
ภายในกลุ่ม	48.798	250	.195		
รวม	51.615	253			

จากตารางที่ 4 พบว่า นักศึกษาตัวอย่างที่มี ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาต่างกัน มีความตระหนัก ถึงผลกระทบต่อสภาวะโลกร้อน ที่เกี่ยวข้องกับ องค์ความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์แตกต่างกัน โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ 4.12 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.387 อยู่ในระดับสูง รองลงมาคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ย 4.04 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.434 อยู่ในระดับสูง นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 3.94 ค่าเบี่ยงเบน

มาตรฐาน 0.467 อยู่ในระดับสูง และนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 3.84 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.482 อยู่ในระดับสูง ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานข้อที่ 2

4.สรุป

4.1 อภิปรายผล

จากตัวอย่าง 254 คน พบว่าตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความตระหนักถึงผลกระทบต่อสภาวะ โลกร้อน ที่เกี่ยวข้องกับความรู้อันทางด้าน คหกรรมศาสตร์อยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็น รายข้อพบว่านักศึกษาตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย กับประเด็นความตระหนักที่ว่านักศึกษาเลือกสวม เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศ เช่น อากาศ ร้อนควรสวมเสื้อผ้าที่เบาสบายไม่หนาเกินไป เพื่อ ลดการใช้ รองลงมาคือประเด็นความตระหนัก ที่ว่านักศึกษาเลือกใช้บรรจุภัณฑ์ใส่อาหารที่เป็น วัสดุธรรมชาติ แทนการใช้กล่องโฟม เพื่อช่วยลด ปริมาณขยะที่ย่อยสลาย ลำดับต่อมาคือนักศึกษา ปลุกต้นไม้ใหญ่ไว้ในบริเวณบ้าน สามารถช่วยลด อุณหภูมิภายในบ้านได้

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าปัจจุบันนี้ภาวะโลกร้อน เป็นเรื่องใหญ่ที่ทุกคนให้ความสำคัญ และการได้รับ ข้อมูลข่าวสารการประชาสัมพันธ์ การรณรงค์ใน เรื่องของการลดสภาวะโลกร้อนก็มีอยู่มาก จึงเป็น ส่วนให้นักศึกษาเกิดความตระหนักในเรื่องของ สภาวะโลกร้อนในระดับสูง

เพศ กับความตระหนักถึงผลกระทบต่อ สภาวะโลกร้อน ที่เกี่ยวข้องกับความรู้อันทางด้าน คหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จากผลการศึกษาพบว่า เพศหญิงมีความตระหนัก

มากกว่าเพศชาย ทั้งนี้เนื่องมาจากเพศหญิงเป็นเพศ ที่ให้ความสนใจต่อศาสตร์ทางด้านคหกรรมศาสตร์ มากกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุริมาศ (2555) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความนิยมใน การศึกษาต่อด้านคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า เพศหญิงให้ความสนใจมากกว่าเพศชาย และ เพศหญิงมีพฤติกรรมการลดภาวะโลกร้อนมากกว่า เพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจนา (2551) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความรู้และพฤติกรรมการลดภาวะโลกร้อนของนักศึกษามหาวิทยาลัย ราชภัฏชัยภูมิ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าลักษณะ คำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในแบบสอบถาม บางส่วน เป็นประเด็นคำถามถึงความตระหนักที่เกี่ยวข้อง กับการปฏิบัติตัวที่นักศึกษาหญิงสามารถปฏิบัติได้ มากกว่านักศึกษาชาย เช่น นักศึกษาใช้ถุงผ้าในการ จับจ่ายซื้อของ เพื่อลดการใช้ถุงพลาสติก, นักศึกษา ซ่อมแซมเสื้อผ้าที่ชำรุดเล็กน้อยแทนการซื้อใหม่ เพื่อลดการทิ้งเสื้อผ้าโดยไม่จำเป็น เป็นต้น

ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา กับความตระหนัก ถึงผลกระทบต่อสภาวะโลกร้อน ที่เกี่ยวข้องกับความรู้อันทางด้าน คหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาสาขา วิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จากผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความ ตระหนักมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4, 3, และ 1 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าในช่วงที่ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจนั้น นักศึกษาชั้นปีที่ 2 กำลังเรียนเกี่ยวกับรายวิชาการ ออกแบบและตกแต่งบ้าน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการ ศึกษา 2556 ซึ่งเป็นรายวิชาที่ได้นั้นกระบวนกร จัดการเรียนการสอนที่เน้นให้เห็นความสำคัญ เกี่ยวกับการลดภาวะโลกร้อน และอาจส่งผลให้ นักศึกษาเกิดความตระหนักไปถึงองค์ความรู้ทาง ด้านคหกรรมศาสตร์ในด้านอื่น ๆ ด้วย

4.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

4.2.1 นักศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มีความตระหนักถึงผลกระทบต่อสภาวะโลกร้อน ที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์ ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง แต่ยังมีบางประเด็นที่ต้องส่งเสริมให้ความรู้เพิ่มเติม เพื่อให้ นักศึกษามีความตระหนักที่ชัดเจนและถูกต้องในเรื่องของการใช้ชีวิตประจำวัน ที่เกี่ยวกับองค์ความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์ โดยเพิ่มความรู้เกี่ยวกับผลจากการปฏิบัติที่ส่งผลต่อสภาวะโลกร้อนที่เกี่ยวข้องในแต่ละรายวิชาที่นักศึกษาได้เรียน เพื่อเพิ่มความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับภาวะโลกร้อนและนักศึกษาจะได้เกิดความคิดที่ชัดเจน และมีความตระหนักที่มากขึ้น

4.2.2 ผู้เกี่ยวข้องในวงการศึกษา และรายวิชาที่เรียน โดยเฉพาะครู/อาจารย์ผู้สอน ควรเพิ่มบทบาทในการสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับความตระหนักถึงผลกระทบต่อสภาวะโลกร้อน ที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติและสร้างความตระหนักให้นักศึกษาอย่างเหมาะสม

4.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

4.3.1 ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเฉพาะนักศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ซึ่งได้ข้อมูลเฉพาะกลุ่มเท่านั้น ดังนั้นในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาตัวอย่างให้หลากหลาย ที่อยู่ในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ เพื่อให้ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทางด้าน คหกรรมศาสตร์ทุกกลุ่ม เพื่อจะได้ นำข้อมูลมาเปรียบเทียบซึ่งจะได้ข้อมูลที่ชัดเจนขึ้นในแต่ละกลุ่ม

4.3.2 ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรทำการศึกษาในเชิงคุณภาพเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการ เรียนการสอนทางด้านคหกรรมศาสตร์ ที่ส่งผลต่อสภาวะโลกร้อน เพื่อจะได้ข้อมูลที่ละเอียดเจาะลึก สามารถนำไปพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนทางด้านคหกรรมศาสตร์ เพื่อให้ นักศึกษาเกิดความตระหนักและหันมาใส่ใจต่อปัญหาภาวะโลกร้อน มากขึ้น

5. กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี จากความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ สมทรง สิตาลัยน รองศาสตราจารย์ นवल แชนพาลีวนิช และอาจารย์นอร์ ดาวเจริญพร ที่กรุณาให้คำปรึกษา พร้อมคำชี้แนะในการทำวิจัยในทุกขั้นตอน และคณบดีโรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่อนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บข้อมูล เพื่อความสมบูรณ์ของงานวิจัย

6. เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา สุขบัว. 2551. **ความรู้และพฤติกรรม การลดภาวะโลกร้อนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ**. ม.ป.ท.: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จรีมาศ ชะยะมังคะลา. 2555. **ความนิยมในการศึกษาต่อด้านคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในกรุงเทพมหานคร**. ม.ป.ท.: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- บัณฑิต คงอินทร์. 2550. **รุก-รับ “โลกร้อน” ก่อนโลกหายนะ**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

วันดี ไทยพานิช. 2555. **ระเบียบวิธีวิจัยทาง
คหกรรมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ศิริกาญจน์ ศิริเลข. 2551. **ความตระหนักต่อปัญหา
ภาวะโลกร้อนของนักศึกษามหาวิทยาลัย
มหิดล**. ม.ป.ท.: มหาวิทยาลัยมหิดล.